

røre op i Stemningen og ikke for realiter at gennemføre de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder. Nu synes mig dog, at det kan være tilstrækkeligt, saaledes som der er rørt op i Stemningen her i Dag, og at der altsaa ingen Grund er til at trætte Thingets Medlemmer, som alle have meget at bestille, med i Udvalg yderligere at gennemgaa dette Forslag. De Punkter, som der er nogen virkelig Strid om, lade sig dog ikke bringe til nogen videre Prøvelse gennem Udvalg, og jeg synes derfor, at det er det Rigtigste nu at lade dette Forslag ligge, uden nogenstunde at komme til 2den Behandling, som det jo stundom hænder med det Slags Forslag, der ikke før Alvor ere bragte frem for at skulle gaa igennem. Jeg skal derfor fraraade Udvalg.

H. Kruse: Det er min Overbevisning, at der er visse Stemninger, som have noget vanskeligt ved at komme til Modenhed. Det er min Overbevisning, at den Stemning, som der er imod Adel, Titler og Ordener, en Gang vil vise sig moden, og det er min Overbevisning, at den da ogsaa vil blive moden i dette Thing, saaledes at den dog tilsidst — jeg haaber om ikke saa grumme lang Tid — vil bære moden Frugt. Jeg skal af Hensyn til, at denne Sag ingenstunde bør blive afvist af dette Thing, men bør faae Lov at komme saa langt, hver Gang den kommer for, som den kan, anbefale et Udvalgs Nedsættelse i den sikkre Forvisning, at det vil bidrage til at bringe den Stemning til Modenhed, som jeg haaber skal bringe Noget ud af den.

Winther: Jeg vil kun bemærke, at i den grundlovgivende Rigsforsamling fik et Forslag, som gik ud paa, at Adel skulde ophøre med de Dalevendes Levetid, 52 Stemmer for sig og 78 imod sig. Da dette Forslag i et af sine Punkter væsentlig gaar ud paa det Samme, forekommer det mig at være underligt, om vi nu ikke skulde kunne ønske, at det blev gennemført i Livet. Jeg for min Part har kun stemt for Lovforslagets Omgang til 2den Behandling, fordi jeg ønskede, at der derved skulde gøres et Skridt videre i denne Henseende, og det forekommer mig, at alene det nævnte Punkt bevirker, at det nok er værdt at faae Sagen videre fremmet. Om den ærede Forslagsstiller skulde have indbragt Forslaget for at gjøre Demonstrationer, er mig ubekjendt. Jeg antager, at han har villet det Samme som jeg og flere, nemlig at faae dette Forhold en Gang ordnet, da man stadig ser Misbrug vedblive at ske ved beslagtede Forhold, trods Grundlovens Bud.

Jagd: Jeg vil foreslaa, at der nedsættes et Udvalg paa 15 Medlemmer. Det ærede Medlem for Rigsens 5te Valgkreds (Bille) yttrede, at Hensigten med dette Lovforslag egentlig var at

give Stemningen Luft, og paa den anden Side har det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (H. Kruse) yttret, at Sagen skulde bringes til Modenhed, men i begge Tilfælde forekommer det mig heldigst, at det, der tilsigtes, sker i et Udvalg og ikke her i Salen. Derfor foreslaar jeg et Udvalg af 15 Medlemmer; thi jeg antager, at det, at faa mange kunne faae sig Luft i et Udvalg, vil hjælpe betydeligt, naar Sagen kommer frem i Salen, og at den Modenhed, der skal tilveiebringes, bedst vil kunne skride videre frem i et saadant Udvalg.

Berg: Det ærede Medlem for Rigsens 5te Valgkreds (Bille) mente, at Forslaget kun skulde være en Demonstration til at røre op i Stemningen. Men selv i dette Tilfælde er det jo meget gavnligt. Det ærede Medlem hørte jo, at Conseilspræsidenten sagde, at det var det, det gjaldt om, at røre op i Stemningen, saaledes at man fik Oppositionen imod det hele Væsen. Det var det virksomste Middel. Saaledes maa det ogsaa efter det ærede Medlems Betragtning være et meget gavnligt Foretagende at faae dette Lovforslag videre fremmet saaledes, at det haade i et Udvalg og atter her ved 2den og formodentlig ved 3die Behandling kan drage Opmærksomheden paa sig og yderligere hjælpe til at røre op i Stemningen. For Resten skal jeg ikke negte, at det ærede Medlem maa dog finde afskillige Ting i dette Forslag, som han tidligere har sat stor Pris paa at faae satte igennem, og det undrer mig, at det ærede Medlem ikke har benyttet denne Leilighed til at omtale den store Historie fra 20de Mai 1874, som er bleven til trods den alvorligste og indstændigste Indsigelse fra hans Side for nogle Aar tilbage. Men det lader til, at det ærede Medlem har let ved at lade Alt falde, naar det kommer fra den Kant. Jeg skal over for hans anbefaling for ikke at nedsætte Udvalg ikke vove at gjøre nogen Indsigelse. Jeg faar at lade Folkethinget overveie, hvor vidt det vil følge hans Forslag eller ei. Jeg fastholder selvselgeligt mit Forslag.

Bille: Forleden begyndte det ærede Medlem paa at ville lade os høre, at vi maatte „æde vore egne Anskuelse i os“, men blev stoppet deri af Formanden, fordi Formen ikke var den rette. Nu synes det ærede Medlem i en anden Form at ville lade fortaa, at vore Anskuelse dog i Virkeligheden tages tilbage, og han applicerede dette paa mig overfor nærværende Lovforslag. Naar! hvad man kommer til at „æde i sig“ under sin parlamentariske Virksomhed, veed man ikke altid selv før det Dieblit, det da sker. Somme Rider smager det ilde, meget ilde, naar man saaledes kommer til at „æde Noget i sig igjen“. Men hvad angaar mine Anskuelse om Titler, Ordener og Rang, ere de til Dato ganske de selv samme som de, jeg gjentagne Gange har havt den Ære at udville